

အချစ်ဝိညာဉ်

နွေရွက်လွှာ

"အချစ်ဝိညာဉ်"

"သူ ပန်ထားတဲ့ ပန်းနီနီ နေရာ ခဏလဲချင်သည် ... x x ..."

ပန်းလေး ကျေနပ်စွာ ခေါင်းလေး မသိမသာ ငုံ့ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ ။
ပန်းလေး ၁၀တန်း ဂိုက်သွားသင်ချိန် ဤအိမ်ရှေ့ရောက်လျှင် ဒီသီချင်း
လေး ကြားနေကြ။ ပန်းလေးက ဒီနှစ်၁၀တန်း စာမေးပွဲကို ဂုဏ်ထူး ၂
ဘာသာနှင့် အောင်မြင်ထား၍ တစ်လမ်းကျော်က မေမေတူမ ဖြစ်သည့်
ဖူးငုံတို့ ထံ ညဘက် guide လုပ်ပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဒီအိမ်လေးကို
GTC တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်စု ကျောင်းတက်စဉ်ကာလ အတွင်း
ငှားနေသည် လို့ လဲ ပန်းလေး သိထားပြီး ဖြစ်သည်။ ။ အိမ်ရှေ့ တည့်တ
ည့်သို့ ရောက်လျှင် ပန်းလေး ခြံထဲသို့ မသိမသာ မျက်လုံးလေး ဝင့်ကြည့်
လိုက်သည်။ ။ အသားဖြူဖြူ ဆံပင် ခပ်အုပ်အုပ်နှင့် ကောင်လေး တစ်
ယောက် ဂစ်တာကို ခေါင်းလေးရမ်းကာ တီးပြီး သာယာပီပြင်စွာ ဆို
ညည်း နေသည် ကို တွေ့လျှင် ပန်းလေး ရင်တွေ အတိုင်းအဆမသိ ခုန်
လာသည်။ ။ သူ့နာမည်က သက်တန့်၊ GTC ဒုတိယနှစ် တက်နေတဲ့ ကျော
င်းသား တစ်ယောက်တဲ့။ ။ ပန်းလေးအတွက် သက်တန့်ဆိုတာ ကောင်း
ကင်ကြီး တစ်ခုလိုပါ။ ပန်းလေး တစ်ဖက်သတ် ကြိတ်ပြီး ချစ်ရသူပေါ့။
သက်တန့်ဆိုသည့် သူ့ကြောင့်ပင် ၁၀တန်းအောင် အမှတ်စာရင်း ထွက်
လာသည့် အခါ ... သူရှိသည့် GTC မှာ ကျောင်းတက်ဖို့ ရွေးချယ်မိခဲ့သည်

။ ပန်းလေး အရွယ်က လေတိုက်လျှင် စိတ်ကစားတတ်သည့် အရွယ်မို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မလေ့လာအား။ အကြောင်းမရှိလျှင် အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် မထွက်ရသူမို့ ညဘက် guide သွားသင်သည့် ဒီအချိန်လေးကိုသာ ရင်ခုန်နေမိသည် ။ ပန်းလေး စိတ်ထဲ မြင်ယောင်နေမိတာက ထိုခြံကြီး ရှေ့ ဖြတ်တိုင်း ဂစ်တာ တီးပြီး သီချင်း ဆိုနေတတ်သည့် သက်တန်ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ ပုံရိပ်တွေကိုသာပင် ... ။

GTC. စာမေးပွဲဖြေနေသည့် ကာလတစ်လျှောက်ထိ သက်တန်ရဲ့ ဂစ်တာသံလေးကို ပန်းလေး ကြားနေရပေမယ့် စာမေးပွဲ ပြီးသည့် အခါ ပန်းလေး မကြားရတော့ ... ။

သက်တန်တို့ ကျောင်းပိတ်၍ နယ်ပြန်သွားပုံ ရပါသည် ။

ဂစ်တာသံလေး မကြားရတာ လန့် ချီ ကြာပြီဖြစ်၍ ထိုအိမ်လေးရှေ့ ဖြတ်တိုင်း တစ်ခုခု လိုအပ်နေသလို အမြဲ ခံစားရသည် ။ ဖွင့်လာမည့် ကျောင်းဖွင့်ရက် ရှည်တွေကို မျှော်ရင်း သက်တန် ရှိသည့် GTCသို့ ကျောင်းတက် ရဖို့ သာ မျှော်လင့်နေမိတော့သည် ။

ပန်းလေး တက္ကသိုလ်ဆိုတဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးကို မြန်မြန် ရောက် ချင်နေပါပြီနော်

ပုံမှန်ဆို ...

ပန်းလေး ည၇နာရီကနေ ၉နာရီထိ guideလုပ်ပေးပြီး ပြန်နေကြ။ ဒီနေ့ ... အချိန်က ၉နာရီ ခွဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ။ လမ်းက တစ်လမ်းကျော်ပဲ မို့ သွားနေကြမို့ ကိစ္စမရှိ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေ စိတ်ပူမှာ ကိုပဲ စိုးရိမ်မိသည်။ ။ လူသွားလူလာ အနည်းငယ် တိတ်ဆိတ်နေပြီ ဖြစ်သော လမ်းမှာ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်ရင်း ဘုရားစာလေး ဆိုနေမိသည်။ ။

"ပန်းလေး ... "

ဟင် ... ။

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ခေါ်သံ။ အသံက ရင်းနှီးနေတဲ့ အသံမို့ မဝံ့မရဲ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်မိလျှင် ရင်ခုန်သံတွေ ဆူညံလာသည်။ ။ ကျောင်းပြန်တက်ဖို့ နီး လာပြီ ဖြစ်၍ သူ ပြန်ရောက်နေပြီ ထင်ပါသည်။ ။

ရုတ်တရက်မို့ ဘာပြောရမှန်းမသိ။ သက်တန့် ပန်းလေးနှင့် တစ်ခါမှ စကားပြောဖူးခြင်း မရှိ။ သက်တန့် ပန်းလေးနှင့် နီးကပ်စွာ ရောက်လာလျှင် နေရခက်လာသည်။ ။ ပန်းလေး သူစိမ်း ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေဖူးတာ မဟုတ်။

"တစ်ယောက်ထဲ ပြန်မလို့ လား၊ ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ ... "တဲ့ .
.. ။

"ဟို ... ဟိုလေ ... ရပါတယ်။ ပန်းလေး ... ပြန်နေကြ ... "

စကားတွေ ပြန်ပြောနေပေမယ့် မျက်နှာက မသိမသာ ရဲလာသည်။ ။ ပန်းလေး ... သက်တန့်ရှေ့ အနေအထိုင်ပဲ မတတ်လေသလား။

"လိုက်ပို့ ပေးမယ်နော်။ ပန်းလေး ခါတိုင်းထက် နောက်ကျနေလို့ ကိုယ့်က စိတ်ပူနေတာ ..."

"ရှင် ... "

ပန်းလေး ... ခေါင်းလေး ငုံ့ထားမိလိုက်သည်။ ။ ဒါဆို ပန်းလေး သွားနေကြ အချိန်တွေ သူသိတယ်ပေါ့ ... "

ပန်းလေး ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ မဆိုပဲ ... ခေါင်းလေး ညိတ်ကာ ရှေ့ကနေ စာအုပ်လေး ပိုက်ပြီး လမ်းလျှောက်လျှင် ... သူ နောက်ကနေ တဖြေးဖြေးချင်း လိုက်လာခဲ့သည်။ ။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စကားတစ်ခွန်းမှ မဆို။ ပန်းလေး အိမ်ထဲရောက်မှ လှည့်ပြန်သွားသည့် သူ့ရဲ့ နောက်ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း ... ခေါင်းလေးတစ်ချက် အသာရမ်းရင်း ရင်ဖိုစွာ အိမ်ထဲ ပြေးဝင် မိခဲ့တော့သည်။ ။ သက်တန့်ရေ ... ပန်းလေး ရင်ခုန်သံတွေ ထိန်းရ ခက်နေပါပြီနော် ... ။

နောက်ရက်တွေ ညတိုင်းလိုလို သက်တန့် ပန်းလေး guide မှ အပြန်စောင့်နေတတ်သည်။ ။ မဝေးလှသော တစ်လမ်းကျော်လေးကို သက်တန့်လိုက်ပေးသည် ကို ပန်းလေး ပျော်ရွှင်နေမိသည်။ ။ သူ့စိမ်းယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နှင့် ကျွမ်းဝင်ခြင်း မရှိသော ပန်းလေး တစ်ယောက် သက်တန့်နှင့် ရင်းနှီးနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"ပန်းကလေး ... ကိုကြီး တက်တဲ့ ကျောင်းမှာ အရမ်းတက်ချင်တာပဲ"

"ကျောင်းဖွင့်ရင် ... အတူ တက်ရမှာ ပဲလေ ပန်းရဲ့ ... "

"ဟုတ်တယ်နော်၊ ပန်းက ကိုကြီးတို့ ကျောင်းကို ကျောင်းဖွင့်တာနဲ့ တက်ရတော့မှာ ... "

ပန်း ... ကလေး တစ်ယောက်လို ခုန်ပေါက်ပြီး ပြောနေမိသည် ကို သက်တန့် ကြည့်နေတာ သတိထားမိလျှင် နေရက်ခက် သွားသည် ။ ပြီးလျှင် ပန်းလေး သိချင်နေတာ ကြာပြီ ဖြစ်သော မေးခွန်းတစ်ခု အရဲစွန့် ပြီးမေးဖို့ အသံလေးတိမ်ကာ ... မျက်လွှာလေး ချလိုက်မိသည် ။

"ဒါနဲ့ ... ဟိုလေ။ ကိုကြီးက တက္ကသိုလ်တက်တာ ကြာပြီဆိုတော့ ကောင်မလေး ရှိလားဟင် ... "

ပန်းလေး အမေးကို သက်တန့် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လျှင် ... စိတ်ထဲ ရှက်သွားသလို ခံစားမိသည် ။ ပန်းလေး စကားပြောများ မှားသွားလေသလား။ ပန်းလေး တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေတာ သက်တန့် မရိပ်မိမှာ စိုးရိမ်နေမိသည် ... ။

"ရှိတယ် ... "

"ဟင် ... "

"ရှိတယ်ဆိုတာ ... ။ ကိုယ်က တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်နေတာ ... "

ပန်းလေး ဘာစကား တစ်ခွန်းမှ မဆိုနိုင်တော့ စိတ်ထဲ ဝမ်းနည်းပြီး ငိုချင်သလိုကြီး ဖြစ်လာသည် ။ သက်တန့်မှာ ချစ်ရသူရှိပြီဆိုတော့ ပန်းလေး ဘေးရောက်သွားတာ ပေါ့နော် ... ။

"သူ့ ... နာမည်က ပန်းလေး ... တဲ့ ... "

"ရှင် ... "

"ဟုတ်တယ် ... ပန်းလေး၊ ကိုယ် ပန်းလေးကို အရမ်းချစ်တယ်၊

ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်ပါနော် ... "

"အာ ... ကိုကြီးကလည်း ဘာတွေ ပြောမှန်း မသိဘူး ... "

ဆိုကာ ပန်းလေး ထိုနေရာမှ အပြေးလေး ထွက်ခဲ့မိသည် ။
ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်မို့ ရင်ခုန်သံတွေက အပြင်ကြားရသည် ထင်မှတ်
ရလောက်အောင်ပင် ... ရင်ခုန်သံတွေ ဆူညံ နေတော့သည် ။ ပန်း
လေး ... အချစ်ကို သိရှိနေပါပြီနော်

"သူ့ရဲ့ အပြုံးဟာ ရင်ခုန်သည် x x x တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်း ချစ်
ချင်သည် ... x x x x x"

ပန်းလေး ... သက်တန့် ပုခုံးပေါ် မှီရင်း လမ်းလေးလျှောက်ကာ ဆို
နေခြင်း ဖြစ်သည် ။ ပန်းလေး နားမလည်တာ တစ်ခုက သက်တန့်လက်
ကို ဆုပ်ကိုင်ထားတိုင်း နွေးထွေးမှု မရှိပဲ အမြဲတမ်း အေးစက် နေသည်
ကိုပါ။ တစ်ခါတစ်လေ သက်တန့် အကြည့်တွေက ပန်းလေး ရင်ကို
အေးခဲ သွားစေတတ်သလို ၊ အသံကလဲ အဝေးကလာတဲ့ အသံလို
ကြက်သီးထစေသည် ။ ပန်းလေးပဲ အချစ်နဲ့ ထိတွေ့ဖူးခြင်း မရှိ၍ လား
မသိ။ သက်တန့် ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပန်းလေး ချစ်သည် ။

ဒီနေ့ဆို ပန်းလေးနဲ့ သက်တန့် ချစ်သူတွေတာ ဖြစ်တာ တစ်ပတ်ရှိပြီ
ဖြစ်သည် ။

"ကို ... မနက်ဖြန် ပန်း တက္ကသိုလ် စတက်ရမယ့်နေ့နော် ... "

"အင်း ... "

သက်တန်ရဲ့ အသံက အသက်မပါသလို တိုးညှင်း ဖျော့လွန်းသည်။ ။

"ပန်းကို ... ကျောင်းကနေ စောင့်နေနော်။ ပန်း ... ကျောင်းထဲ ရောက်တာနဲ့ ကိုက အတန်းလိုက်ပို့၊ ကျောင်းဆင်းရင် အတန်းကို လာကြို ... "

ပန်းလေးသာ တစ်ယောက်ထဲ ပျော်ရွှင်စွာ စကားတွေ ဆိုနေပေမယ့် ... သက်တန် မျက်နှာပျက်ကာ မသိမသာ သက်ပြင်းလေး ခိုးချနေမိတော့သည်။ ။

ထိုနေ့က သိပ်ကို ထူးဆန်းသည် ... ။

ပန်းလေး အိမ်ရှေ့ရောက်တာနှင့် ဖေဖေက ခြံတံခါးကနေ စောင့်ကြိုနေသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ ပန်းလေး ဖေဖေဆူတာ ခံရတော့မည့် အရေး ... တွေးမိပြီး ဘေးကို ကြည့်မိလျှင် သက်တန် အနားမှာ ရှိမနေတော့။ ခေါင်းတွေ ကြီးသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

"သမီး ... အခုတလော guideက ပြန်လာရင် ... တစ်ယောက်ထဲ စကားတွေ ပြောနေတတ်တယ်နော် ... "တဲ့ ... ။

ပန်းလေး နားမလည်သလို ဖေဖေကို ကြည့်နေမိသည်။ ။ ပန်းလေး ထင်ထားသလို ဖေဖေ ... ပန်းလေးကို တစ်ခွန်းမှ မဆူ ... ။ စိုးရိမ်သလို ကြည့်နေသည် ကိုသာ တွေ့နေရသည်။ ။

အိမ်ထဲ ရောက်တော့လည်း ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ တီးတိုးစကားသံ တချို့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။ ပန်းလေး မနက်ဖြန် ကျောင်းစ တက်ရမှ စိတ်မချဘူးတဲ့။ ။ ပြီးတော့ ပန်းလေးတို့ နဲ့ တစ်လမ်းကျော် သက်တန်တို့ နေတဲ့ အိမ်က ဒီနှစ်မငှားဘူး ၊ အရင်ဒုတိယ တစ်ဖျက်က စာမေးပွဲ ဖြေ

ပြီးအပြန် GTC ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသား တစ်ယောက် ဆိုင်ကယ် accide
nt ဖြစ်၍ ဆုံးသွားသည် ဆိုပဲ။ ပန်းလေး ... သက်တန့်တို့ အဖွဲ့ထဲက သူင
ယ်ချင်း တစ်ယောက် ဖြစ်မည် ထင်မိသည် ။ ရင်ထဲ မကောင်း ... ကိုယ်
နဲ့ သိတဲ့ သူ မဟုတ်ပေမယ့် စိတ်ထဲ ငိုချင်သလိုကြီး ဖြစ်လာသည် ။
သက်တန့် ဘာမှ မပြောပြ၍ ပန်းလေး မသိရ။ နောက်နေ့တော့ ပန်း
လေး သက်တန့်ကို မေးစရာ စကားလုံးတွေ ရှိလာခဲ့ပြီလေ ... ။
